

Strålsäkerhetsmyndigheten

Yttrande över Svensk Kärnbränslehantering AB:s ansökan om lägre ansvarsbelopp avseende transporter

(SSM2021-8185)

Innehåll

1.	Riksgäldskontorets bedömning	3
2.	Bakgrund.....	3
3.	Ärendets handläggning.....	4
4.	Utgångspunkter för granskningen	5
4.1	Syftet med säkerheterna.....	5
4.2	Olycksscenario och skadeföljder	5
4.3	Kostnadsberäkning	6
5.	Granskning av ansökan	7
5.1	Granskning av olycksscenario och skadeföljder	8
5.2	Granskning av grundkostnader.....	8
5.3	Granskning av osäkerhetsanalysen.....	9
5.4	Granskning av antagen tidpunkt för olyckan och skadors preskriptionstid	9
5.5	Granskning av metod för prisuppräknig	10
6.	Scenarioanalys	11
7.	Riksgäldskontorets samlade bedömning.....	13

1. Riksgäldskontorets bedömning

Riksgäldskontoret avstyrker Svensk Kärnbränslehantering AB:s (org.nr. 556175–2014) yrkande att begränsa ansvarsbeloppet för transporter till 80 miljoner euro.

2. Bakgrund

Svensk Kärnbränslehantering AB (SKB) är innehavare av anläggningarna Centralt mellanlager för använt kärnbränsle (Clab) och anläggningen för slutförvar för kortlivat låg- och medelaktivt driftavfall (SFR), som är kärntechniska anläggningar. Detta innebär att SKB är en anläggningshavare enligt lagen (2010:950) om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor (LRO). SKB genomför även transporter av kärnämne eller kärnavfall.

Enligt 30 § LRO ska innehavare av en svensk anläggning som inte är en kärnkraftsreaktor i drift för att utvinna kärnenergi, ha en ansvarsförsäkring eller se till att annan ekonomisk säkerhet ställs som vid varje tidpunkt täcker ersättningsansvaret upp till ett belopp som motsvarar 700 miljoner euro. Motsvarande ersättningsansvar gäller även för transporter av kärnämne eller kärnavfall. En anläggningshavares ersättningsansvar vid en radiologisk olycka är obegränsat, men det belopp som anläggningshavaren behöver ha ansvarsförsäkring eller annan ekonomisk säkerhet för begränsas av ansvarsbeloppet.

För det fall en skadelidande inte kan få ersättning från den ansvarige anläggningshavarens säkerhet har staten enligt 42 § LRO ett ersättningsansvar om 1 200 miljoner euro. Statens ansvar gäller upp till detta belopp även om den ansvarige anläggningshavarens ansvar är begränsat enligt 30 § 1 eller 31 § LRO. Av 43 § LRO framgår att om detta inte är tillräckligt har staten tillsammans med andra konventionsstater ett ersättningsansvar om ytterligare 300 miljoner euro.

SKB har ett ansvarsbelopp avseende sina transporter som uppgår till 370 miljoner euro i enlighet med övergångsbestämmelserna till förordningen (2021:1142) om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor (FRO).

Av 31 § 2 LRO följer att regeringen får besluta om ett lägre ansvarsbelopp för transporter av kärnämne eller kärnavfall om begränsningen är lämplig med hänsyn till ämnenas eller avfallens karaktär och de risker som transporten innebär. Av 12 § FRO framgår att anläggningshavare ska lämna sin ansökan om ett lägre ansvarsbelopp till Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM). Av regleringen framgår även att en ansökan ska innehålla

1. en beskrivning av transporten,
2. uppgifter om mängden och karaktären av de kärnämnen eller det kärnavfall som transporteras,
3. en analys av riskerna för och omfattningen av en radiologisk olycka i samband med verksamheten, och
4. ett förslag till ansvarsbelopp.

SKB har ansökt om ett lägre ansvarsbelopp (80 miljoner euro) avseende transporter. Det yrkade beloppet är det lägsta möjliga ansvarsbeloppet för transport av kärnämne eller kärnavfall enligt LRO. Som grund för sitt yrkande har SKB redovisat en kostnadsberäkning uppgående till 1 202 miljoner kronor (105 miljoner euro)¹.

3. Ärendets handläggning

Ansökan om ett lägre ansvarsbelopp avseende transporter lämnades in till SSM i december 2021.

Under ärendets handläggning har ett flertal möten hållits mellan Riksgäldskontoret (Riksgälden) och SSM i syfte att säkerställa att ansökan innehåller den information som myndigheterna behöver för att bedöma ansökan. SSM och Riksgälden har vid flera tillfällen begärt att SKB ska inkomma med kompletteringar i ärendet.

SSM har inriktat sig på att bedöma 12 § 1–3 FRO, och på motsvarande sätt har Riksgälden inriktat sig på en bedömning av den fjärde punkten i samma bestämmelse. Därmed har SSM bedömt riskerna förknippade med transporter, olycksscenario och skadeomfattningen.

Den bedömning som SSM gjort avseende olycksscenario och skadeföljder utgör en förutsättning för Riksgäldens bedömning av de kostnader som anläggningshavaren redovisat.

SSM har i enlighet med 14 § FRO begärt att Riksgälden ska yttra sig över SKB:s ansökan om lägre ansvarsbelopp för transporter. SSM vill särskilt få

¹ 11,43 SEK/EUR (30 november 2023).

synpunkter gällande lämpligheten på storleken på det föreslagna ansvarsbeloppet.

4. Utgångspunkter för granskningen

I detta avsnitt beskrivs utgångspunkterna för Riksgäldens granskning av ansökan om ett lägre ansvarsbelopp. Först beskrivs syftet med säkerheterna och behov av regelbunden omprövning, följt av utgångspunkterna för granskningen av olycksscenario och skadeföljder av olyckan. Därefter beskrivs vilka utgångspunkterna är avseende beräkningen av kostnaderna för skador som kan uppstå till följd av en olycka.

4.1 Syftet med säkerheterna

Som framgår av avsnitt två har staten ett sistahandsansvar i det fall en anläggningshavare inte kan fullgöra de skyldigheter som följer av 30 § LRO. Statens ansvar gäller upp till 1 200 miljoner euro även om den ansvarige anläggningshavarens ansvar som är förenat med en säkerhet är begränsat.

Ett beslut om lägre ansvarsbelopp skulle därför innebära en överföring av risk från anläggningshavare till staten och i förlängningen skattebetalarna. Om underlaget som ligger till grund för beslutet om lägre ansvarsbelopp underskattar de kostnader som en olycka skulle medföra kan staten komma att tvingas fullgöra de skyldigheter som åvilar anläggningshavaren. Enligt Riksgäldens uppfattning ställer denna situation höga krav på det underlag som ett beslut om nedsättning av ansvarsbeloppet ska vila på.

4.2 Olycksscenario och skadeföljder

Regeringen får i enlighet med 31 § LRO, i det enskilda fallet, besluta om ett lägre ansvarsbelopp om begränsningen är lämplig med hänsyn till ämnenas eller avfallens karaktär och de risker som transporten innebär.

Mot bakgrund av ovan ska en ansökan om ett lägre ansvarsbelopp innehålla en beskrivning av transportererna samt mängden och karaktären av de kärnämnen eller det kärnavfall som transporteras. Ansökan ska enligt 12 § FRO även innehålla en analys av riskerna för och omfattningen av en radiologisk olycka i samband med verksamheten.

Enligt propositionen ovan är syftet med kravet på att ha en ansvarsförsäkring eller annan ekonomisk säkerhet att skadelidande ska garanteras ersättning i händelse av en radiologisk olycka. För att uppfylla syftet bedömer Riksgälden

därför att det krävs att ansvarsbeloppet är så stort att det med betryggande marginal täcker de kostnader som kan uppstå till följd av en radiologisk olycka.

Mot denna bakgrund har Riksgälden och SSM krävt att en ansökan om ett lägre ansvarsbelopp ska utgå från den värsta tänkbara olyckan och ta hänsyn till de mest allvarliga radiologiska konsekvenserna hänförliga till olyckan. Av ansökan ska det tydligt framgå vilka konsekvenser olyckan skulle få och vilka åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta till följd av de skador som uppstår.

4.3 Kostnadsberäkning

Det framgår av 12 § FRO att en ansökan om ett lägre ansvarsbelopp ska innehålla ett förslag till ansvarsbelopp. För att beräkna hur stora kostnaderna relaterade till en olycka kan tänkas bli har Riksgälden och SSM krävt att kostnader hänförliga till radiologiska skador ska redovisas i enlighet med 7 § LRO. En ansökan ska bl. a. redovisa kostnader relaterade till personskada eller sakskada, ekonomisk förlust som är en direkt följd av en personskada eller sakskada, inkomstförlust som till följd av försämring av miljön har orsakats av en skada på ett ekonomiskt intresse som är direkt knutet till miljön och kostnad för att återställa miljön.

Utöver krav på denna redovisning, har Riksgälden genom att begära kompletteringar av SKB ställt ytterligare krav på vilka underlag som ska redovisas i ansökan. Dessa krav har bedömts nödvändiga för granskningen av om kostnaderna hänförliga till den radiologiska olyckan understiger yrkat ansvarsbelopp. För att beräkningen av kostnaderna ska anses komplett krävs att:

1. hänsyn tagits till samtliga kostnader förknippade med det antagna olycksscenarioet som specificeras i 7 § LRO,
2. att det finns underlag för kostnaderna och att de antaganden som görs i beräkningen är motiverade,
3. att hänsyn tagits till osäkerheter förenade med kostnaderna, samt
4. att en prisuppräknig på varor och tjänster gjorts fram till den tidpunkt då kostnader förväntas realiseras med hänsyn till anläggningens drifttid och skadors preskriptionstid.

Första och andra punkterna möjliggör bedömningar om de grundläggande förutsättningarna för beräkningen av kostnaderna kan anses uppfyllda. Det ska finnas underlag för t.ex. enhetspriser och arbetskraftskostnader samt

motiveringar till antaganden om skadeomfattning, t.ex. antalet skadelidande eller antalet saksador.

Oavsett vilken källan till osäkerheten är så finns det en risk att kostnaderna i framtiden blir högre än de bedömningar som gjordes vid beräkningstillfället. För att kvantifiera den osäkerhet som finns i beräkningarna av framtida kostnader ska en anläggningshavare enligt tredje punkten redovisa ett osäkerhetspåslag. Ett osäkerhetspåslag bör beräknas genom en osäkerhetsanalys. En osäkerhetsanalys är viktigt för att ge en rättvisande beräkning av kostnaderna.

Det är anläggningshavaren som valt metod för osäkerhetsanalysen. Oavsett vald metod ställer Riksgälden krav på att den på ett tydligt sätt redogör för hur stor osäkerheten är och hur metoden tillämpats.

Fjärde punkten tar fasta på att en olycka sker i framtiden, och att ersättningskrav kan uppkomma längre fram i tiden till följd av olika skadors preskriptionstid. Kostnadsberäkningen ska därför innehålla en prisuppräknings på varor och tjänster fram till den tidpunkt då kostnaderna förväntas uppstå.

Att räkna upp kostnader med en relevant prisutveckling för de åtgärder som avses genomföras motverkar en real urholkning av säkerhetens värde över tid. Det är lämpligt att vald tidpunkt för prisuppräknings är kopplad till verksamhetens drifttid, eftersom det är under denna period en transport kan ske, och att hänsyn tas till skadors preskriptionstid. I detta sammanhang utgår vi från ett förenklat antagande att andra skadetyper än personskador upptäcks och ersätts det år som skadan inträffat. Sena personskador antas kunna behöva ersättas 30 år efter att olyckan inträffat.

5. Granskning av ansökan

Syftet med Riksgäldens granskning är att bedöma om beräknade kostnader hänförliga till värsta tänkbara olycka ryms inom yrkat ansvarsbelopp.

Riksgäldens granskning består av följande delar:

- Granskning av olycksscenario och skadeföljder.
- Granskning av grundkostnader (kostnader utan påslag för osäkerhet).
- Granskning av osäkerhetsanalysen.
- Granskning av antagen tidpunkt för olyckan och skadors preskriptionstid.

- Granskning av metod för prisuppräknig.

5.1 Granskning av olycksscenario och skadeföljder

Det är SSM som gör bedömningen av om ansökan om nedsättning av ansvarsbelopp beskriver värsta möjliga olycka och om redovisningen av radiologiska skador är rimlig.

Det ursprungliga olycksscenario som SKB beskrev i sin ansökan godtog inte av SSM. Aktuell ansökan, som utgår från ett nytt olycksscenario, bedöms av SSM innehålla en redovisning av radiologiska skador som är rimlig och som beskriver en värsta möjlig händelse.

5.2 Granskning av grundkostnader

SKB har i sin ursprungliga ansökan redovisat att grundkostnaderna till följd av en radiologisk olycka för transporter uppgår till 389 miljoner kronor i 2023 års prisnivå. Med grundkostnader avses kostnader utan osäkerhetspåslag. Detta belopp innefattar, enligt ansökan, sanering av fastigheter och fordon, ersättning för inkomstförlust avseende förlust av grönfoder och hö till djur, samt ersättning till verksamheter som lider ekonomisk förlust till följd av olyckan. SKB anger vidare att inga fysiska personskador kan uppstå utanför fartyget, vilket har verifierats av SSM. De personskador som uppstår på fartyget drabbar egen personal. Av den anledningen anger SKB att det inte har inkluderats några kostnader som kan uppstå för exempelvis cancerfall.

Avseende detta olycksscenario bedömer Riksgälden att SKB inte i tillräcklig omfattning redovisat de grundkostnader som kan uppstå till följd av den beskrivna olyckan eftersom Riksgälden bedömer att kostnader relaterade till skador på egen personal som är hänförliga till en radiologisk olycka inte kan uteslutas mot bakgrund av att SKB har en arbetsskadeförsäkring.

Det kan inte uteslutas att en anställd som lidit skada till följd av en olycka skulle ha rätt till ersättning enligt LRO. Detta avgörs av mark- och miljödomstolen i enlighet med 58 § LRO efter att en talan om ersättning väckts. Kostnader relaterade till skador på egen personal bör därför inte begränsas redan i ansökan om lägre ansvarsbelopp, utan ligga till grund för det ansvarsbelopp som anläggningshavaren ska ställa säkerheter för. Riksgälden har vidare inte möjlighet att granska vad bolagets arbetsskadeförsäkring innehåller för villkor, vilka skador den omfattar, vilka preskriptionstider på skador som försäkringen avser m.m.

SKB har efter en begäran om komplettering från SSM senare inkommit med en ny bedömning av vad som är den värsta tänkbara olycka med avseende på de ekonomiska konsekvenserna. SSM bedömer att detta nya olycksscenario är det värsta tänkbara olycksscenarioet. SKB uppger att de till följd av den korta tiden för kompletteringar inte har haft möjlighet att göra en djupare analys av skadorna och de kostnader som kan uppstå till följd av detta nya olycksscenario. SKB yrkar istället på att en ”osäkerhetsfaktor” på 200 procent ska adderas till de beräknade kostnaderna i SKB:s ursprungliga ansökan.

I vilken utsträckning ”osäkerhetsfaktorn” för det nya värsta olycksscenarioet täcker in faktiska osäkerheter i kostnaderna är inte utifrån inlämnat underlag möjligt att bedöma. Riksgälden antar därmed att grundkostnaderna till följd av den värsta tänkbara radiologiska olyckan vid transport bör uppgå till 1 167 miljoner kronor² i 2023 års prisnivå. Riksgälden kan, utifrån det begränsade kostnadsunderlaget för detta olycksscenario, inte bedöma om SKB i tillräcklig omfattning redovisat de grundkostnader som kan uppstå till följd av den beskrivna olyckan.

5.3 Granskning av osäkerhetsanalysen

I det underlag som ligger till grund för det värsta tänkbara olycksscenarioet redovisas ingen osäkerhetsanalys. Riksgälden har granskat den osäkerhetsanalys som bygger på det ursprungliga olycksscenarioet.

5.4 Granskning av antagen tidpunkt för olyckan och skadors preskriptionstid

SKB har räknat upp kostnaderna som kan uppstå till följd av det valda olycksscenarioet från 2023 års priser till 2070 års priser. Därmed bedömer SKB att samtliga kostnader kommer realiseras under 2070, vilket är det sista året transporter kommer genomföras. SKB anger vidare att inga fysiska personskador kan uppstå, utaför fartyget, till följd av olyckan, vilket har verifierats av SSM. De personskador som uppstår på fartyget drabbar egen personal. Av den anledningen har SKB inte inkluderat några kostnader som kan uppstå för exempelvis cancerfall, där ersättningsskyldigheten enligt LRO kvarstår 30 år efter olyckan.

Mot bakgrund av SSM:s bedömning av olycksscenarioet bedömer Riksgälden att det är rimligt att anta att kostnader, avseende skadetyper som inte är personskador, som kan uppstå till följd av olyckan realiseras under 2070, dvs.

² 389 miljoner kronor med ett påslag på 200 procent.

då de sista transportererna sker. Riksgälden bedömer att det är rimligt att anta att kostnader för ersättningar som är personskador realiseras år 2100.

5.5 Granskning av metod för prisuppräknning

SKB motsätter sig att kostnaderna ska justeras med hänsyn till prognoser på prisförändringar för varor och tjänster fram till 2070. SKB menar istället att kostnaderna ska baseras på dagens penningvärde. SKB hävdar att frågan om prisuppräknning måste bedömas mot bakgrund av syftet med möjligheten att ansöka om lägre ansvarsbelopp, vilket är att inte belasta innehavare av andra slags kärntekniska anläggningar än kärnkraftsreaktorer med onödiga krav på finansiering³.

Enligt propositionen är det övergripande syftet med kravet på att ha en ansvarsförsäkring eller annan ekonomisk säkerhet att skadelidande ska garanteras ersättning i händelse av en radiologisk olycka. Som framgår av avsnitt två har staten ett sistahandsansvar i det fall en anläggningshavare inte kan fullgöra sina skyldigheter. Det finns således en risk för staten och i förlängningen skattebetalarna (se avsnitt 4.1).

Eftersom giltighetstiden för ett beslut om lägre ansvarsbelopp inte är reglerat måste utgångspunkten vara att beslutet gäller tillsvidare, potentiellt under hela anläggningens drifttid. Om ett beslut om lägre ansvarsbelopp baseras på kostnader i dagens penningvärde är därför risken stor att beloppet inte täcker kostnader för skadorna i händelse av en radiologisk olycka som sker långt i framtiden, eftersom priser på insatsfaktorer för de åtgärder som krävs ökar över tid.

För att förhindra en real urholkning av ansvarsbeloppet är det därmed Riksgäldens bedömning att kostnaderna som underlag för beslut om ansvarsbelopp måste justeras med hänsyn till förväntad förändring på priser på insatsfaktorer fram till den tidpunkt då kostnaderna förväntas uppstå.

SKB framför också att det i förarbetena till LRO anges att kostnader för räntor inte ska inkluderas vid bestämmande av ansvarsbelopp⁴.

De räntor som SKB:s hänvisar till i propositionen avser enligt Riksgälden kompensation för fördröjningar av utbetalningar av ersättningar efter domstolsbeslut.

³ prop. 2009/10:173 s. 65

⁴ prop. 2009/10:173 s. 149

SKB har trots invändningarna mot prisuppräknningen lämnat underlag för justering av kostnaderna till 2070 års priser. Denna justering bygger på Riksbankens mål om en inflation på två procent per år.

Riksgälden har inget att invända mot SKB:s prognos på KPI-inflation fram till 2070⁵. Däremot finns det i underlaget ingen analys eller motivering av varför KPI-inflationen är rättvisande för prisutvecklingen för de varor och tjänster som skulle bli aktuella att bekostas vid en radiologisk olycka vid transporter, exempelvis radiologisk sanering av fastigheter och ersättning för ekonomisk förlust till följd av bortfall av ekonomisk aktivitet.

I andra sammanhang, exempelvis vid beräkning av prognoser för kostnader i kärnavfallsprogrammet, justeras kostnaderna med hänsyn till prognoser på reala prisförändringar för olika insatsfaktorer som bedöms representativa för programmet. Arbetskraftskostnader är en viktig insatsfaktor i detta sammanhang och därmed är utvecklingen av arbetskraftskostnader utöver KPI en viktig komponent för att bedöma den totala reala prisutvecklingen. Flera studier visar att reala arbetskraftskostnader för bygg- och tjänstebranscherna under en lång tid (sedan 1950-talet) ökat med 1,5 – 2,0 procent per år⁶.

Det framgår inte i SKB:s redovisade kostnadsunderlag i vilken utsträckning insatsfaktorerna för en radiologisk olycka vid transporter utgörs av arbetskraft. Det förefaller dock sannolikt att en del av insatsfaktorerna utgörs av arbetskraft, vilket gör att KPI-inflationen inte är rättvisande för den reala prisutvecklingen för de åtgärder som ska genomföras.

6. Scenarioanalys

Riksgäldens granskning som redovisats i avsnitt fem visar att det finns brister i SKB:s kostnadsunderlag. Det går dock inte att kvantifiera underskattningen till följd av dessa brister.

För att bedöma konsekvenser av förändrade antaganden på de punkter där Riksgälden bedömt att det föreligger underskattningar av kostnaderna har vi därför varierat a) det totala osäkerhetspåslaget, och b) ökning av priser på varor och tjänster per år utöver KPI-inflationen.

⁵ KPI är ett index som ska mäta utvecklingen av priser i konsumentledet där kostnader för livsmedel och boende är viktiga för utvecklingen.

⁶ John Hassler och Per Krusell; Prognoser för framtida kostnader för att omhänderta kärnkraftens restprodukter, Rapport beställd av Strålsäkerhetsmyndigheten; 2015 samt Konjunkturinstitutet; Beräkning av referensvärden för EEF 1 och EEF 2; 2023

Avseende det totala osäkerhetspåslaget (a) utgår Riksgälden i grundscenariot från det nya olycksscenariot. Dessa kostnader är skattade av Riksgälden utifrån SKB:s ”mest troliga”-skattning av kostnader för det ursprungliga olycksscenariot samt ett tillägg om 200 procent enligt yrkande från SKB för att täcka in tillkommande kostnader för det nya olycksscenariot. Därefter ökas de totala kostnaderna stegvis med 25, 50, 75, 100 och 200 procent.

Avseende utvecklingen av priser på varor och tjänster (b) utgår Riksgälden i grundscenariot från att samtliga kostnader realiserar år 2070 och att kostnaderna därför behöver justeras med hänsyn till utvecklingen på priser fram till detta år. I grundscenariot utgår Riksgälden från att inflationstakten är två procent per år från och med år 2024. Sedan ökas prisökningstakten stegvis med en respektive två procentenheter.

Tabell 1 i tabell 1 sammanfattas resultaten av beräkningarna.

Scenarionanalys, totala kostnader

Miljoner euro

Ökning av kostnader	Ingen prisutveckling utöver KPI	En procentenhet prisutveckling utöver KPI	Två procentenheter prisutveckling utöver KPI
0 procent	259	410	645
25 procent	324	512	806
50 procent	388	614	967
75 procent	453	717	1 129
100 procent	518	819	1 290
200 procent	777	1 229	1 935

Anm. 11,43 SEK/EUR (30 november 2023).

Källa: Egna beräkningar

Som framgår av tabellen är de totala kostnaderna enligt grundscenariot 259 miljoner euro och förändringar i antaganden leder till att kostnaderna som mest uppgår till 1 935 miljoner euro⁷. Det finns således inget scenario där kostnaderna ryms inom yrkat ansvarsbelopp på 80 miljoner euro.

⁷ 11,43 SEK/EUR (30 november 2023).

7. Riksgäldskontorets samlade bedömning

SSM har gjort bedömningen att SKB, i sin ansökan, beskriver värsta möjliga olycka och att redovisningen av radiologiska skador är rimlig.

SKB:s beräknade kostnader för värsta tänkbara olycka (105 miljoner euro i 2023 års prisnivå) överstiger yrkat ansvarsbelopp på 80 miljoner euro. Riksgäldens granskning visar också att det finns brister i kostnadsunderlaget. Vidare visar den scenarioanalys som Riksgälden genomfört att det inte finns något scenario där yrkade beräknade kostnader ryms inom det yrkade ansvarsbeloppet (80 miljoner euro).

Mot bakgrund av ovan finner Riksgälden att SKB:s ansvarsbelopp avseende transporter inte bör begränsas till 80 miljoner euro.

I detta ärende har riksgäldsdirektören Karolina Ekholm beslutat efter föredragning av seniora analytikern John Eliasson. I den slutliga handläggningen har även enhetschefen Peter Stoltz, analytikern Niklas Tedebo, analytikern Linnéa Borén Guve och juristen Katarina Vernersson deltagit.

RIKSGÄLDKONTORET

Karolina Ekholm, beslutande

John Eliasson, föredragande